

DICUMAROL EN HEPARINE

Naar aanleiding van het artikel van collega BRUINS SLOT over dicumarol en heparine moge nog gewezen worden op een onderzoek van GILBERT en NALEFSKI (*Journ. Lab. and Clin. Med.*, 34, 797, 1949) over de coronaire circulatie na toediening van deze geneesmiddelen. Bij proeven op honden bleek hun, dat de vasodilatatoire werking van dicumarol haast even groot is als die van theobromine. Met 50 mg dicumarol en 60 mg theobromine kregen zij een verhoging van de coronaire doorstroming van resp. 116.5 pCt en 180 pCt. Dit effect zou geredelijk verklaren de gunstige werking ook bij subintimale bloeding, de pijnstillende invloed, de verhoogde hartpraestaties en de minder sombere prognose ook nadat zich een thrombus heeft gevormd en het infarct is ontstaan. Daarnaast blijft natuurlijk de waarde als anticoagulans onverminderd.

Zutphen, 3 Maart 1950

M. P. LANSBERG, keel-, neus- en oorarts

BRIEFWISSELING

PORTRET VAN PROFESSOR CORNELIA DE LANGE. — Daar wij een fraai portret van professor CORNELIA DE LANGE hebben ontvangen, bieden wij dit alsnog gaarne de lezers van het *Tijdschrift* aan.

REDACTIE

BERICHTEN

BUITENLAND

AUSTRALIË. — KANKERINSTITUUT TE MELBOURNE. Het parlement van Victoria heeft einde 1948 een Cancer Institute wet aangenomen. Dr R. KAYE SCOTT en Dr W. P. HOLMAN zijn met de voorbereiding belast. Een belangrijk onderdeel zal worden gevormd door een centraal radiotherapeutisch instituut; jonge artsen, bestemd te worden opgeleid in onderzoek en behandeling van kanker, worden reeds opgeroepen (*Med. Jl of Australia*, 1950, 20).

ENGELAND. — NAMAAKSELS VOOR HET ONDERWIJS IN DE ONTLEEDKUNDE. Het gebrek aan ontleedkundig materiaal richt de gedachten naar surrogaten. Voorlopig bepaalt men zich tot skeletdelen van „plastic” (*Brit. med. Jl*, 25 Febr. 1950, 482), maar met enige verbeeldingskracht erkent men een onbegrensd gebied van mogelijkheden voor de geneeskundige opleiding.

— INTERNATIONAAL SYMPOSIUM OVER GEESTELIJKE VOLKSGEZONDHEID. Een vergadering van het uitvoerende comité der wereldfederatie voor de Geestelijke Volksgezondheid was aanleiding tot een gedachtenwisseling in de Royal Society of Medicine over „Geestelijke Gezondheid in Gezin en School”. Prof. H. C. RÜMKE (Utrecht) was een der inleiders.

FRANKRIJK. — DOOFSTOMHEID. Van 310 kinderen, onderzocht in het instituut voor doofstommen te Parijs, was in 60 pCt der gevallen de afwijking aangeboren (erfelijk) (*Sem. des Hôp.*, 1949, 2351).

— MEERLINGEN. Het *Bulletin Médical* van 1 Juli 1949 geeft omtrent het geboren worden van tweelingen per honderd geboorten de volgende cijfers: Frankrijk 1.13, Scandinavië 1.4, Griekenland 0.4.

Het voorkomen van drielingen (in Frankrijk?) bedraagt 1 per 7910 geboorten. Er zijn in de laatste 50 jaar slechts 32 gevallen van vijflingen bekend geworden; zij hebben zelden langer dan een uur geleefd. Het Canadese vijftal DIONNE, in 1934 geboren, is voorspoedig opgegroeid. Tweelinggeboorten komen meer voor bij multiparae dan bij primiparae. De opzettelijke beperking der geboorten doet dus de kans op de geboorte van tweelingen dalen (*Bruxelles médical*, 1950, 433).

PROF. DR. C. C. DE LANGE